

Робеспьеръ, по него време, твърдѣ много бѣ спечелилъ въ общественното мнѣние. Но той прѣувеличаваше това значение и повѣрва, че е дошло вече време да се нанесе рѣшителния ударъ на хората, които заграждаха пътя му къмъ властѣта. Той рѣши да вкара терора въ крайни прѣдѣли, за да затрие едновременно терориститѣ и контръ-революционеритѣ.

Праздника на Върховното Сщество бѣше отпразнуванъ на 20 прериалъ, т. е. въ деня на Св. Троица (8-й юний 1795 година). Да ли това съвпадение бѣше случайно? На втория день (22 прериалъ) Робеспьеръ наговори Кутона да внесе единъ законопроектъ, който измѣняваше организацията и пълномощието на революционното сѣдилище, който отнемаше отъ обвиняемитѣ по-прѣдшнитѣ гаранции за справедливостѣта на прѣсѣдитѣ и отнемаше отъ Конвента правото да отдава подъ сѣдъ своитѣ членове, като отдаваше това право на комитетитѣ. Но тъй като полицейското бюро, което се намираше подъ управлението на Робеспьера, Сентъ-Жуста и Кутона още отъ по-прѣди си бѣше присвоило правото на Комитета на общественната безопасностъ, то въ сщность заповѣдитѣ за даване подъ сѣдъ щѣха да произлизатъ отъ него. Освенъ това тримата съдружници не кряха съвсѣмъ намѣрението си да прѣчистятъ народното прѣдставителство.

Тоя законопроектъ не бѣше съобщенъ отъ съставителитѣ му на Комитета за общественното спасение. Той бѣ внесенъ отъ Кутона безъ прѣдварително обаждаване и бѣше гласоподаванъ въ сщщото засѣдание по исканieto на Робеспьера, който прѣдсѣдателствуваше тогава. Но параграфа, който се отнасяше до депутатитѣ оплаши тѣзъ, които можаха да пострадатъ отъ него; на другия день, споредъ единъ мотивированъ приказъ, тѣ прокараха едно постановление, което гласеше, че само народното прѣдставителство ще има право да от-